

THƠ TÙ

Posted on August 23, 2014

THƠ TÙ

Super Anh

1. Cám ơn ngục tù	24. Một năm thêm đường
2. Nhân danh ai	25. Buổi chiều biệt giam
3. Hạnh phúc và đau khổ	26. Khi anh về
4. Tiếng gọi không thể vọng ra ngoài	27. Từ giọt nước mắt một người tù
5. Trường học nhà tù	28. Con bò và chân lý bò
6. Lãnh tụ và sự bất diệt	29. Nếp sống văn hóa mới
7. Vinh quang chủ nghĩa	30. Điều sợ hãi nhất
8. Lòng trắc ẩn	31. Cái còng và cai ngục
9. Lời tự thú của kẻ bắt tù nhân tự thú	32. Chiêm bao
10. Tin mừng	33. Thư tù
11. Tình tự	34. Cô độc
12. Nỗi buồn mới	35. Chỉ có nhà tù
13. Tò vò và người	36. Về nỗi khổ thật mới
14. Cảm thông	37. Tra tấn
15. Chim và tù nhân	38. Như con gọng vó
16. Chào mừng năm mới	39. Mơ ước
17. Kỷ vật	40. Di chúc của một lãnh tụ
18. Cổ tích	41. Những thứ sẽ mang về
19. Chưa mất gì cả	42. Giã từ đê lao
20. Thông điệp mới	43. Tuyên dương
21. Chúc phúc	44. Đôi mắt thù hận
22. Chiếc tàu 501	45. Ở Nơi Xa Lạ Sẽ Kể Chuyện Tù Với Người Di Tản
23. Trưa Chí Hòa	46. Chưa thoát

CÁM ƠN NGỤC TÙ

*Cám ơn em nhé ngục tù
Nhờ em giải đoán giấc mơ tuyệt vời
Nhờ em dẫn xuống vực đời
Chỉ con đường lạ lên trời hư vô
Lửa nào nổi cuộc phần thư
Cũng thiêu luôn cả cái xưa phận mình
Bây giờ anh mới biết anh
Nổi đầu tiên kiếp đóng đinh làm người
Thân anh nghe sắp rã rời
Với hồn anh nữa ngậm ngùi phù du
Cám ơn em nhé ngục tù
Cám ơn em lớp sương mù huyền vi
Nhờ em anh đến anh đi
Nhờ em anh ở anh về nhẹ tênh*

Duyên Anh

NHÂN DANH AI ?

*Những trái bom chưa nổ
Nằm ngổn ngang đầu đó
Nằm ngổn ngang đầu đây
Ta tháo gỡ từng ngày
Những trái bom đã nổ
Vực sâu còn đầu đó
Vực sâu còn đầu đây
Ta lấp kín từng ngày
Nhân danh ai bom nổ
Người chết không nắm mộ
Nhân danh, nhân danh ai
Người sống tìm tương lai
Gỡ bom và lấp hố
Ta vác thánh giá này
Vác bom chưa kịp nổ
Ta chịu đau thương này
Đem thân ta lấp hố
Văn minh nào sẽ nở
Trong nhân loại một mai*

Duyên Anh

HẠNH PHÚC VÀ ĐAU KHỔ

Theo anh nhẹ bước phiêu du
Đi thăm địa ngục thăm u chín từng
Nghe xa thăm thăm mịt mùng
Nghe gần hiu quạnh xoi mòn thịt xương
Nâng ly mật đắng Diêm vương
Uống say tới tận cuối đường cuộc chơi
Theo anh lên ngọn đỉnh trời
Hái hoa Thượng uyển thả trôi suối hồn
Nghe xa hạnh phúc đầu nguồn
Nghe gần ân ái thơm nồng Đào nguyên
Hôn em, ôi đoá môi mềm
Ôm em ôm cả niềm tin Địa đàng

Duyên Anh

TIẾNG GỌI KHÔNG THỂ VỌNG RA NGOÀI

Nhà tù của tôi
rất nhiều tiếng gọi không thể vọng ra bên ngoài
Những tiếng gọi bốn mùa sự hoang vắng
những tiếng gọi chọc cườì niềm trác ẩn
mà tôi nghe rờng rã nghìn đêm
mà tôi nghe tưởng đã khùng điên
bởi mỗi lần một tù nhân vĩnh biệt
Báo cáo cán bộ: Cachot có người chết
Thế giới vẫn phóng lên sáng rực tín hiệu nhân quyền
Và nhà tù của tôi vẫn bóng tối triền miên
ở biệt giam hàng chục kiếu còng ngòì còng đứng
còng chéo hai tay còng chung một cụm
còng rướn ngón chân còng động ngược đầu
còng khoan dung một lối chết thật lâu
để thấm thía lòng yêu tự do dân chủ
Báo cáo cán bộ: Cachot có người tự tử
Nhân loại thường cảm thông nỗi khổ rất mùa màng
và phải rất thòi trang
nên cụ thể dễ biến thành trừu tượng
Nỗi khổ khác hẳn niềm sung sướng
nó cần quên ngay
nó không được phép rên xiết dài dài
Một đêm mưa lạnh
tôi nghe tiếng trẻ thơ kêu kinh hoàng trong hiu quạnh
Bố ơi bố ơi Mẹ chết rồi
Anh khó hiểu nỗi nhà tù của tôi
Người cha bị lưu đày ra hải đảo
Người mẹ mang bầu dắt con theo cải tạo

Duyên Anh

TRƯỜNG HỌC NHÀ TÙ

Anh biết anh đang ở đâu không
Đề lao trại tập trung
Láo. Chủ nghĩa không có nhà tù
chủ nghĩa chỉ có trường học
anh nhắc lại đi
nhắc lại nhiều lần
Chủ nghĩa không có nhà tù
chủ nghĩa chỉ có trường học
Anh biết anh đang ở đâu không
bài học đầu tiên anh đã nằm lòng
Trường học
Láo. Trí thức
văn sĩ thi sĩ họa sĩ nghệ sĩ
chỗ của anh là ở nhà tù
không có trường học cho những tên phản động
không có trường học cho những tên đòi quyền sống
những tên đòi dân chủ tự do
những tên đòi hạnh phúc hòa bình ấm no
Nhắc đi
nhắc hoài hoài
nhắc ngày nhắc đêm
nhắc bất cứ lúc nào anh mở mắt
nhắc bất cứ chỗ nào anh thi đua sản xuất
khi đứng khi ngồi
khi mơ khi ước
đến khi anh thông suốt
chỉ còn chủ nghĩa là sự thật
Anh biết anh đang ở đâu không
Trại tập trung địa ngục
Láo. Chủ nghĩa chỉ có trường học
chủ nghĩa quý trọng con người

Duyên Anh

LÃNH TỤ VÀ SỰ BẤT DIỆT

**Anh biết lãnh tụ vĩ đại ở đâu không
Thưa, quý ngài ấy đã chết
có nhiều ngài nằm trong hòm kính
chê địa ngục chê thiên đàng
và lơ lửng giữa không gian
Đây là bài học
anh phải nhớ suốt đời
lãnh tụ không bao giờ chết
lãnh tụ bất diệt
lãnh tụ sống mãi trong sự nghiệp loài người
lãnh tụ đang nói đang cười
đang hô hoán hòa bình đang hung hăng chém giết
đang ăn uống và không cần bài tiết
lãnh tụ còn nguyên trên thế giới ngậm ngùi
Anh biết lãnh tụ ở đâu không
Thưa, quý ngài ấy chưa chết
quý ngài ấy bất diệt
quý ngài ấy còn nguyên trên thế giới ngậm ngùi
quý ngài ấy siêu nhân ăn uống không cần bài tiết
Láo. Lãnh tụ đã chết
lãnh tụ chẳng bao giờ bất diệt
Sự thật hôm qua không có ở hôm nay
sự thật hôm nay không có ở ngày mai**

Duyên Anh

VINH QUANG CHỦ NGHĨA

Anh phải nói dối không nhớ vợ thương con
phải nói dối sự nghiệp anh là đồ bỏ
phải nói dối tổ tiên đã quên không dạy dỗ
nên anh làm lỡ yêu dân chủ tự do
chiến đấu và tình nguyện chết dưới cờ
lý tưởng quốc gia dân tộc
Anh phải nói dối anh làm tay sai đế quốc
chống giai cấp vô sản anh hùng
phải nói dối anh đã làm đường
không được hy sinh cho lãnh tụ
phải nói dối nhiều man khai tất cả
phải nói yêu chủ nghĩa quang vinh
hơn cả gia đình
phải căm ớn chủ nghĩa đã bắt anh đi cải tạo
Anh phải nói dối hoan hô khi
anh thềm đả đảo
quanh năm tích cực bốn mùa khăn trương
vượt nắng thắng mưa lao động thật hăng
phải cười làm việc và vui nhin đôi
luôn luôn hồ hởi
thi đua sản xuất đoạt giải tù nhân
phải sung sướng được xuống hầm phân
và gọi kẻ đánh đập nguyên rủa anh là thầy giáo
Anh phải hăng say tổ cáo
bản thân anh thiếu thiện chí nằm tù
phải dối gian từng phút từng giờ
nói dối càng hay càng nhanh tiến bộ
nói dối ồm mồm không cần thuốc bổ
cưa chân cụt gậy khắc phục thuốc mê
nói dối án phạt tập trung hạnh phúc hơn lệnh thả về
phải nói dối anh chết dần phi lý
cho ngày mai chủ nghĩa
rạng ngời
cho ngục tù chủ nghĩa đầy kinh nghiệm đầy dọa con người

Duyên Anh

LÒNG TRẮC ẨN

*Con chuột đã chui vào
ăn hết phần cơm anh để dành khuya đói
chẳng cho anh ngủ yên khi anh đã rã rượi
nó cắn chân anh bắt anh thức với niềm đau
Con dán đã chui vào
bơi đùa trong ca nước
Làm sao anh uống được
cổ anh khô mà cánh nó ướt nhàu
Con thạch thùng đã chui vào
thờ than sám hối
nó muốn linh hồn anh chói với
sáng hôm sau tự khai vỡ máu trong đầu
Con muỗi đã chui vào
đốt anh sưng vù mặt
nó thích anh mờ to đôi mắt
nhìn đêm đen chua chát nỗi đời
Nhưng một hôm
anh tha thiết yêu người
Con dán thương anh ngậm đầy oan khổ
con thạch thùng nhìn anh tự lự
con muỗi cong lưng chích còng xích ngục tù
con chuột gặm cửa sắt cachot
Em yêu dấu
thấy chưa
lòng trắc ẩn*

Duyên Anh

LỜI TỰ THỨ CỦA KẺ BẮT TÙ NHÂN TỰ THỨ

Tôi không muốn truy nã linh hồn anh
hay người khác
Đó là tội ác
Biết làm sao
Chúng ta sinh ra trong một thời đại hăm hiu
thời đại con người mất dần nhân tính
thời đại con người phải tuân hành mệnh lệnh
con người bị điều kiện hóa
từ sợi tóc
đến cái móng chân
Con người không còn trái tim
chỉ còn nhịp đập theo đồng hồ chủ nghĩa
lãnh tụ và giáo điều phi lý
Con
người học tập thù hận con người
con người ly dị cuộc đời
Xin hãy tội nghiệp tôi
Khai đi
khai tất cả
khai ngày
khai đêm
khai mệt mỏi rời rã
khai dối gian và khai rất thật thà
khai cho anh
cho tôi
cho tất cả chúng ta
những nạn nhân của trò chơi ý thức hệ
trên trái đất hôm nay quạnh quẽ
trái đất xoay quanh một bản Tự Khai
bản Tự Khai lột da xem thịt phận người
Tự khai
anh viết đi
tôi ngồi khóc

Duyên Anh

TIN MỪNG

Báo tin mừng cho em biết
Anh vừa tháo gỡ loạt bom
Có trái nổ
Cám ơn trời anh không chết
Nhưng bạn bè người banh xác kẻ cụt chân
Báo tin mừng cho em biết
Anh vừa phát hoang khu rừng
Khi gom đốt
Đạn chìm sâu lên tiếng thét
Cám ơn trời anh không chết
Nhưng bạn bè người vỡ ngực kẻ bay lưng
Báo tin mừng cho em biết
Anh vừa đục núi gài mìn
Lửa bén ngòi nhanh
Đá bay như đạn rít
Cám ơn trời anh không chết
Nhưng bạn bè người học máu kẻ mù luôn
Báo tin mừng cho em biết
Anh vừa bắt lại cây cầu
Đang mùa lũ
Nước nguồn chảy xiết
Cầu xập trời
Cám ơn trời anh không chết
Nhưng bạn bè người no nước kẻ mù khơi
Báo tin mừng cho em biết
Anh vừa chui xuống hầm phân
Hàng tỷ con ròi bò khắp mình anh gớm ghiếc
Cám ơn trời anh không chết
Nhưng bạn bè người ngất xỉu kẻ mưa mặt vàng
Báo tin mừng cho em biết
Anh vừa ăn chuột cống, bọ cạp, thỏ sinh,
cóc nhái, rắn rết, châu chấu, cào cào
Ăn rau tầu bay, cải trời, cỏ dại tào lao
Cám ơn trời anh không chết
Nhưng bạn bè người tiêu ma kẻ kiết lỵ quặn đau
Báo tin mừng cuối cùng cho
em biết
Ngày anh chết
Xác anh nhét trong chiếc hòm
Trên xe cải tiến
Bạn anh kéo, đẩy đem chôn
Mồ anh sẽ cạnh mồ tên ăn cắp
Chẳng một ai được quyền vấy tay, lau nước mắt
Người ta đọc lệnh tha anh thay thế điếu văn
Anh hoàn toàn tự do về sum họp gia đình

Duyên Anh

TÌNH TỰ

Mũi gai đâm vào chân tôi
Hỏi tôi có đau buốt
Thép gai xước lưng tôi
Hỏi tôi có chảy máu
Cây đồ đè thân tôi
Hỏi tôi xương có gãy
Thùng nước oằn vai tôi
Hỏi tôi có mòn mỏi
Người nhốt tôi ngục tối
Chẳng hỏi tôi câu nào
Người phạt tôi nhịn đói
Chẳng hỏi tôi ra sao
Người siết còng nhúc nhối
Người thân nhiên vui cười
Người bắt tôi lặn suối
khuân đá những mùa đông
Người đẩy tôi xuống hầm phân
rời bỏ quanh thân thể
Người tìm ra chân lý
Con người siêu việt tinh hoa
Hỡi mũi gai bác ái
Hỡi thép nhọn tử bi
Hỡi cây rừng nhân bản
Hỡi thùng nước lương tri
Người suy nghĩ gì nhỉ

Duyên Anh

NỖI BUỒN MỚI

*Những nỗi buồn đã nói
Từ anh ôm cuộc đời
Dịu anh vô bão nổi
Bỏ anh ngoài biển khơi
Những nỗi buồn đã gọi
Từ anh ngủ đất sâu
Xui anh lời gian dối
Đẩy anh xuống vực sâu
Những nỗi buồn đã hát
Từ anh buốt giận hờn
Đưa anh vào mê hoặc
Và anh thắm cô đơn
Những nỗi buồn đã viết
Từ anh đêm chán chường
Dẫn anh tìm oan nghiệt
Để anh biết đau thương
Những nỗi buồn quen biết
Còn chi nữa ngậm ngùi
Như cỏ cây đã chết
Buồn cũ cũng tàn hơi
Em, anh vừa đi tới
Vùng hiu quạnh tuyệt vời
Nghìn năm không muốn nói
Hôm nay chợt vỡ lời
Nghìn năm không muốn gọi
Hôm nay chợt vẫy mời
Em, nỗi buồn tươi mới
Sẽ dạy ta làm người*

Duyên Anh

TÒ VÒ VÀ NGƯỜI

Con tò vò làm tổ
bắt nhốt nhện sơ sinh
nuôi nấng
dạy dỗ
chí tình
Khi nhện lớn khôn
tự do vượt ngục
Cai tù tò vò ngồi khóc
thương nhớ nhện tù nhân
Con người xây nhà lao
trại tập trung
bắt nhốt con người
không cùng chí hướng
không cùng tư tưởng
không cùng chủ nghĩa với mình
Con người cảm con người vẫn minh
cảm học
cảm cười
cảm hát
cảm đau
cảm vượt ngục
Con người chẳng bao giờ biết khóc
khi thấy con người quằn quại từng ngày
khi thấy con người thềm chết từng giây

Duyên Anh

CẢM THÔNG

Tại sao người ta không chế tạo tôi thành
cái cuốc
để vỡ đất hoang
Tại sao người ta không chế tạo tôi thành
con dao
để chẻ củi
Tại sao người ta không chế tạo tôi thành
cái búa
để đập đá
Tại sao người ta chế tạo tôi thành
cái khóa
để khóa cửa con người
Tại sao người ta chế tạo tôi thành
cái xích
để xích chân con người
Tại sao người ta chế tạo tôi thành
cái công
để còng tay con người
Tại sao

*Tại sao sắt thép phải hận thù con người nhỉ
Tù nhân
Anh cảm thông nhé
Tôi và anh sống chung
trên cuộc đời vô nghĩa
trong ngục tù vô lý*

Duyên Anh

CHIM VÀ TÙ NHÂN

**Một nhà chim năm đứa
Bố mẹ và ba con
đậu hàng rào trước cửa
cachot. Hót véo von
Tù nhân có người vợ
Ba con chưa lớn khôn
Chim chùng hiểu tâm sự
Viếng thăm chia nỗi buồn
Một hôm con chim bố
Bị bắt nhốt trong lồng
Mẹ con chim nức nở
Tiếng khóc gửi hư không
Rồi một hôm chim mẹ
Sa bầy biệt tích luôn
Tù nhân suy nghĩ thế
Còn ba chú chim non
Đất trời dài gió chướng
Anh em chim lạc đàn
Con chim út vất vưởng
Than vãn với tù nhân
Ta triền miên tù ngục
Con chim vẫn đơn côi
Con chim chưa ngừng khóc
Những chia ly cuộc đời**

Duyên Anh

CHÀO MỪNG NĂM MỚI

Tù nhân tập trung giữa sân trại
nghe giám thị chúc tết mừng thêm một tuổi tù
Hôm qua một đời cuộc đụng mìn
người chết chưa kịp chôn
người mang thương tích còn đang rên xiết
Tù nhân thương bạn
nỗi đớn đau khó nói ra
Giám thị ban lệnh không được nhớ nhà
nhớ vợ nhớ con nhớ cha nhớ mẹ
Chào mừng năm mới
lao động thi đua là đáng kể
Những khẩu AK dí sát gáy mọi người
Cười
Cười
Cười
Cười
không cười chưa tiến bộ
Tù nhân òa lên cười khốn khổ
cười rơi nước mắt cười lệch cả đời
cười lạc giọng cười hụt hơi
Nhưng thế giới chẳng ai biết
ít ngày sau có tù nhân cười hóa điên bị bắn chết

Duyên Anh

KỶ VẬT

Gã cai tù không còn nhìn tôi
như đã nhìn tôi nữa
Cửa nhà lao rộng mở
tôi cảm lệnh tha bước ra ngoài
Nụ cười rạng rỡ
gã cai tù đưa bàn tay
Tôi siết chặt
chẳng có chi thắc mắc
Bây giờ tha hồ nói tha hồ cười
tha hồ giải tỏ tình người
Gã cai tù xin tôi
một món đồ làm kỷ niệm
Tôi chọt nhớ bài thơ
trong đầu
nhiều năm dấu diếm
chép ra tặng gã cai tù
Bài thơ ca ngợi tự do
và đoan quyết
hận thù sắp héo hơn tàn tạ

Duyên Anh

CỔ TÍCH

*Có một đàn kiến lửa
rủ nhau vào cachot
thấy nằm đó gã tù
tay còng chân đeo xích
Tù nhân không nhúc nhích
Kiến chúa nhớ thù người
vuốt râu nhếch mép cười
Đã đúng giờ tuyết hận
Ôi, con người khốn nạn
Sát hại kiến dài dài
Gót giày dẫm cá bẫy
chẳng mấy may thương sót
Kiến dậy lòng căm tức
định hành hạ tù nhân
Một giây sáng lương tâm
chê con người bản tiện
thiếu linh hồn loài kiến
Ghét nhau bắt nhốt nhau
đầy đọa nhau thăm sâu
nhục nhằn rồi chết rũ
Kiến quên nhanh thù cũ
phun lửa chảy xích còng
Tù nhân khóc rưng rưng
Con người thua con kiến*

Duyên Anh

CHƯA MẤT GÌ CẢ

*Sáng sớm anh thức dậy
Nghe chim hát véo von
Cuộc đời con nguyên đầy
Như trái táo thơm ngon
Buổi trưa anh thức dậy
Nhìn nắng vàng xốn xang
Cuộc đời còn nguyên đầy
Như hơi thở nhịp nhàng
Ban đêm anh thức dậy
Thấy trời đầy trăng sao
Cuộc đời còn nguyên đầy
Như hạnh phúc dạt dào*

Duyên Anh

THÔNG ĐIỆP MỚI

*Khi cái còng siết chặt tay anh
phải hiểu sự thật đã chảy máu
phải hiểu tự do hẳn lên những vết cào cấu
và thi ca lún ngập lưỡi dao
Lúc ấy anh bắt đầu
viết thông điệp mới cho sự tra tấn
cho nhà lao
cho cai tù
Hãy tội nghiệp sự tra tấn
vì nó không có trái tim
không có hơi thở không có nước mắt
không có đờn đau
Hãy thương sót nhà lao
vì nó không có tình ái
nó không hiểu nó ngu hay nó dại
nó ngàn năm bóng tối mịt mù
Hãy tha thứ cai tù
vì nó trợ trợ thân máy
nó ngang qua
nó trở lại
nó vô tri như ngục đá đêm già
Gửi tặng sự tra tấn một bông hoa
để nó biết da thịt dù tan nát
nhưng con người vẫn đứng trên hình phạt
vẫn đứng hoài và tồn tại vô cùng
Gửi tặng nhà lao một miếng nhớ nhung
để nó tương tư cuộc đời bao la rộng mở
cuộc đời chẳng hề khóa chặt cửa
giam nhốt ai ca hát giữa đường
Gửi tặng cai tù chút xíu tâm hồn
để nó thêm thường rung động
nó sẽ buồn và nó khóc
nó sẽ vui và nó cười
nó sẽ khao khát làm người
Và đó là thông điệp mới
của thi sĩ Việt Nam viết từ oan khiên vời vợi
gửi đi khắp ngục tù thế giới
gửi xuống huyết sâu
và gửi cả lên trời*

Duyên Anh

CHỨC PHÚC

*Phúc cho
anh đã bị còng
Vì anh được nhìn rõ
Để mô tả
Cái còng, lệnh bắt, cảm giác và nước mắt vợ con anh
Phúc cho anh đã bị tù
Để mô tả
Nhà lao, song sắt, tháng ngày và sự mất mát tự do
Phúc cho anh đã bị đọa đày
Vì anh được nhìn rõ
Để mô tả
Niềm tin, hy vọng và hạnh phúc tương lai*

Duyên Anh

CHIẾC TÀU 501*

*Chẳng bao giờ anh được đi chiếc 501
Ba nghìn tù nhân bó gối dưới hầm ngòi
Chuyến tàu đi Phú Quốc
Chuyến tàu đi theo định mệnh nổi trôi
Chẳng bao giờ anh được đi chiếc 501
Ba nghìn tù nhân một nắp nhỏ thông hơi
Chuyến tàu đi Phú Quốc
Chuyến tàu đi thám hiểm vực đời
Chẳng bao giờ anh được đi chiếc 501
Ba nghìn tù nhân ba triệu tấn mồ hôi
Chuyến tàu đi Phú Quốc
Chuyến tàu đi rung động đất trời
Chẳng bao giờ anh được đi chiếc 501
Ba nghìn tù nhân chờ từng giọt nước rơi
Chuyến tàu đi Phú Quốc
Chuyến tàu đi cháy tiếng khô lòi
Chẳng bao giờ anh được đi chiếc 501
Ba nghìn tù nhân ba nghìn thú vật rã rời
Chuyến tàu đi Phú Quốc
Chuyến tàu đi định nghĩa con người*

* Chuyến tàu HQ 501 đi từ bến Tân Cảng, Sài Gòn ra Phú Quốc 3 ngày 3 đêm

Duyên Anh

TRƯA CHÍ HOÀ

*Trưa. Đòi hiu hắt vô cùng.
Trời ngang một miếng qua song nhà tù
Tiếng người gọi tự ca xô
Tưởng chừng tiếng gọi đáy mồ vọng lên
Trạnh niêm cây cỏ ưu phiền
Con chim sẽ cũng lặng yên chịu buồn
Lòng như giấc ngủ chập chờn
Nắng thiêu tâm sự mỗi mòn tháng năm*

1978

Duyên Anh

MỘT NĂM THÈM ĐƯỜNG

Người tù ngồi lựa gạo
Nhặt được vài hạt ngô
Bắt đầu một giấc mơ
Một giấc mơ ảo não
Ngay miếng đất anh nằm
Những hạt ngô reo rắc
Những hạt ngô nảy mầm
Những cây ngô ao ước
Thân ngô nhú cao dần
Từng phân rồi từng tấc
Từng sáng anh tưới nước
Từng chiều anh ngó thăm
Ngô lên bằng đầu người
Gió đùa lá ngô vui
Nỗi niềm tan trong máu
Tù nhân dấu nụ cười
Anh múa lưỡi dao rừng
Những thân ngô ngã rạp
Mỗi khúc mỗi người cạp
Ôi, ngọt đến vô cùng
Đám bạn tù nhìn nhau
Mắt long lanh giọt ngọc
Bây giờ là hạnh phúc
Tìm thấy khi qua cầu

Duyên Anh

BUỔI CHIỀU BIỆT GIAM

*Buổi chiều trong biệt giam
Chân còng và tay mỗi
Miệng khô và bụng đói
Anh vuốt ve nỗi buồn
Ngủ đi ngủ cho ngon
Nắng bên ngoài thoi thóp
Trời bên ngoài tịch liêu
Người bên ngoài vàng vọt
Em bên ngoài hắt hiu
Phải thế không, em yêu
Anh nằm cạnh thùng phân
Nghe hương đời lạ quá
Nghe tiếng đời rộn rã
Trong đau đớn nhục nhằn
Anh quên mình làm than
Chân anh còng tự mở
Lòng anh tiêu ngậm ngùi
Bông hồng ngoan sẽ nở
Trên đất đắng phận người
Như vậy đó, em ơi !*

Duyên Anh

KHI ANH VỀ

*Khi anh về con đường mòn cỏ úa
Lại hồi xuân tình tự bướm hôn hoa
Em tóc mây hong nắng mật vườn nhà
Nghe hạnh phúc ngọc ngà len lén tới
Ôi, lúc ấy, sao lòng anh bối rối
Như lần đầu rất vội nói yêu em
Đất dịu trời hiền thật cũ thật quen
Nhưng tất cả bỗng ảo huyền mới lạ
Mưa xanh ngát nụ cười em ngon quá
Gió nồng hương ân ái má em thơm
Khi anh về cây hồng bệnh trở bông
Bây ong cũ cũng gầy xong nói ỏ
Anh nhìn lên lưới mây chì oan khổ
Đã vụn tan thôi chụp bữa đời nhau
Cảnh tượng quanh mình sương nhuộm chiêm bao
Từng giọt ngọc thấm hồn đào mơ ước
Em yêu dấu, hãy mở mùa gương lược
Hãy tô son điểm phấn dự hội người
Sông núi thay màu đời hết chia phối
Nêm nước mắt thấy ngọt bụi hạnh ngộ
Khi anh về dòng sông xưa rục rở
Tiếng thơ ai làm chột nhớ ca dao
Anh hôn em trời xuống thấp mây đào*

Duyên Anh

TỪ GIỌT NƯỚC MẮT MỘT NGƯỜI TÙ

Anh ngồi góc cachot
đặt tay trên đầu gối
Giọt nước mắt rơi xuống chiếc còng
trong đêm tối
Ánh sáng bỗng hiện ra
soi giùm anh bên ngoài thế giới
buồn tênh
như anh ở tù
Thế giới đang đợi chờ
cái gì đó
Cái gì đó
là mầm đau khổ
sắp nhú lên
Sắp mọc cao xum xuê cây lá nhân sinh
Sẽ đơm hoa
Và phải kết quả ái tình
cho nhân loại triền miên hạnh phúc
Ôi Việt Nam
hai nghìn năm tù nhục
hai nghìn năm vác thánh giá cứu đời
Giọt nước mắt quê hương anh vẫn rơi
tươi mát cây nhân sinh
cho trái đất ngày mai đổi mới
chẳng còn ai gian dối
con người gần gũi nhau
mắt ánh si mê đi dự đại hội thương yêu

Duyên Anh

CON BÒ VÀ CHÂN LÝ BÒ

Con bò có mấy chân

Thưa bốn

Hãy nhìn rõ ràng nhìn chính xác

chủ nghĩa luôn luôn sáng suốt

chủ nghĩa ưu việt không sai lầm

Thưa con bò đúng bốn chân

Láo. Anh mù

chỉ có ba chân

con bò chỉ có ba chân, nhắc lại

Con bò chỉ có ba chân

ba điểm tạo nên một mặt phẳng

ba chân con bò tạo nên một sự thật

như trái đất quay và trái đất không quay

Con bò có mấy chân

Ba

Láo. Ba làm sao nó đi nó đứng

nó ăn nó uống

nhìn đi nhìn cho đúng

Con bò có bốn chân

Láo. Năm

Dạ, con bò có năm chân

chân lý chân bò biến đổi rất nhanh

Con bò có mấy chân

Năm

Láo. Chỉ có hai

Sự thật hôm qua không có ở hôm nay

sự thật hôm nay không có ở ngày mai

nhắc lại

Con bò có mấy chân

Con bò có ba, năm, hai, một hay chẳng chân nào

tùy theo chủ nghĩa dạy

Sự thật hôm qua không có ở hôm nay

sự thật hôm nay không có ở ngày mai

Duyên Anh

NẾP SỐNG VĂN HOÁ MỚI

Đế quốc đã đưa anh trở về thời kỳ đồ đá
anh sống thiếu văn hóa
văn minh và tư tưởng làm người
anh chỉ biết chém giết tội bời
quên húi tóc cạo râu cắt móng tay nhọn hoắt
Chủ nghĩa ưu việt dạy anh học tập
văn minh cạo râu cắt móng tay
Báo cáo chủ nghĩa
rasoir, mince lame, đồ cắt móng chân
bị tịch thu hết
không thể thực thi nếp sống văn hóa mới
của chủ nghĩa sáng chói
chủ nghĩa vệ sinh râu tóc bảnh bao
móng tay nhẵn nhụi phẳng phiu
Gillette là tên phản động
USA là tư bản ác ôn
tịch thu thể hiện nhân đạo khoan dung
anh có thể bị chúng xui tạt sát
chúng sẽ gây thêm tội ác
hãy nhổ râu và gặm nhắm
móng tay hay mài xuống nền xi măng
hãy học tập cải tạo thuộc lòng
đế quốc đã đưa anh về thời kỳ đồ đá
đế quốc đã muốn anh ăn lông ở lỗ
hãy đấu tranh râu nhỏ móng tay mài
tích cực hàng ngày
tại trường học xã hội chủ nghĩa
mà đế quốc đã mai mỉa
là đề lao Gia Định là khám lớn Chí Hòa

Duyên Anh

ĐIỀU SỢ HÃI NHẤT

Tôi đã trải qua
hai ngàn một trăm chín mươi đêm
thao thức trong tù ngục
đã sống trên vai và đã chết ngang lưng
đã mòn teo thể xác giữa rừng
đã mệt phờ tâm hồn trong nhà đá
Anh sẽ có định nghĩa tỉnh từ tàn tạ
Khi anh thành tù nhân mang án phạt tập trung
Ngày về gặp vợ con trông đợi mịt mù
ngày về thấy tự do đón chờ hồng thủy
Nỗi thống khổ
với tôi
chẳng có gì đáng kể
Nó cũng đơn sơ như hạnh phúc bình thường
Có một điều tôi sợ hãi vô cùng

là bỗng hôm nào tôi phải thù hận
kẻ bắt tôi
và kẻ đọa đầy tôi
Ôi dấu sao tôi vẫn thấy họ rất người
vẫn thấy họ níu tay đời tha thiết
Một nỗi gì xa xôi cách biệt
có phải tại con người hay tại chủ nghĩa phi nhân
Con người sinh ra đã muôn thuở cô đơn
nhưng khao khát gần nhau và thêm gần nhau thêm nữa
Ở chín từng oan khiên nhục nhã
bỗng tự nhiên tôi yêu quý con người
thiếu con người sẽ thiếu hẳn đất trời
Tôi sống với ai
thơ tôi còn chi để viết
Thi sĩ ca ngợi tình yêu không ngợi ca tàn sát
Giết tôi đi tôi chẳng nói hận thù

Duyên Anh

CÁI CỒNG VÀ CẠI NGỤC

Nhân danh chủ nghĩa tư bản
nước Mỹ chế tạo cồng
và viện trợ cho những tên độc tài ở Sài Gòn
để bảo vệ tự do dân chủ
và xây dựng hạnh phúc con người nước nhỏ
Nhân danh tự do dân chủ
thi sĩ chống đối chế độ độc tài
và bị cồng nhãn hiệu USA siết chặt tay
tống vào ngục Nhân danh chủ nghĩa vô sản
Liên Xô giải phóng Việt Nam
tiêu diệt ảnh hưởng chủ nghĩa tư bản tan hoang
nhưng vẫn sử dụng hàng triệu chiếc cồng
mà Mỹ quên đi tẩn Nhân danh quyền sống
và không nhân danh gì cả
thi sĩ phản kháng và bất động
đều bị Liên Xô dùng cồng Mỹ siết chặt tay
tống vào ngục Tôi nằm tù sáu năm
tìm hoài chưa thấy một định nghĩa chính xác
về cái cồng ở thời đại của chúng ta

Duyên Anh

CHIÊM BAO

Một hôm tôi trở về
thăm nhà tù
như Carnot về thăm trường cũ
Nghiêng mình bồi hồi quá
chào xà lim
chào song sắt
chào tường máu muối máu rệp
ghi tên người ngày bị bắt đủ họ và tên
chào xích còng
chào kếng
chào cầu tiêu xếp hàng đăng ký đợi phiên
chào cachot
chào xô phân
chào hành lang
chào ổ khóa
Thưa thầy
con đã học tập ở đây
nhờ ơn thầy dạy dỗ
những bài đau khổ
những bài nhục nhằn
những bài nhin uống nhin ăn
những bài đói tự do thềm
dân chủ
những bài quên nhớ con thương vợ
nên con mới nên người Tôi quay xuống
chẳng còn thấy một ai
để ban lời ơn anh em biết ơn tù ngục

Duyên Anh

THƯ TÙ

Gửi cho anh đôi mắt
để anh rập trên khuôn mặt hận thù
Nó sẽ biết nhìn sự trơ trên ngục tù
và nó thấy nó bọ hung lằm lũi
Gửi cho anh cái mũi
để anh rập trên khuôn mặt hận thù
Nó sẽ biết ngửi mùi tanh tươi cachot
và nó thấy nó côn trùng cam nín
Gửi cho anh cái miệng
để anh rập trên khuôn mặt hận thù
Nó sẽ biết ăn thực phẩm trâu bò
và nó thấy nó nghìn năm rác rưởi
Gửi cho anh cái lưỡi
để anh rập vô họng hận thù
Nó sẽ biết tập tành nói chuyện thương yêu, lãng mạn, mộng mơ

và nó thấy nó xụi xùi muốn khóc
Gửi cho anh bộ óc
Gửi cho anh trái tim
Gửi cho anh ái tình
Gửi cho anh cuộc đời dạt dào cảm xúc
Gửi cho anh con người hào hoa đích thực
Gửi cho anh
gửi tặng hận thù

Duyên Anh

CÔ ĐỘC

Rồi tất cả tù nhân sẽ trở về
sẽ chết
Trại tập trung vắng hoe
kềng dọ nạt hết khua âm ỉ
hàng rào kẽm gai han rỉ
mệnh lệnh chẳng còn ai nghe
muông thú lần lượt bỏ đi
họng súng hận thù chẳng còn ai khiếp sợ
chủ nghĩa mốc meo
nhện giăng che lấp chân dung lãnh tụ
Bấy giờ
gã cai ngục buồn thiu
buổi sáng như buổi chiều
đêm khuya như chập tối
Nỗi cô đơn bủa kín khắp nơi
gã cai ngục bối rối
thèm nói chuyện yêu đương với con người

Duyên Anh

CHỈ CÓ NHÀ TÙ

Những cuộc tình rồi sẽ lãng quên
Chỉ có nhà tù
làm anh nhớ mãi
Những người tình rồi cũng sẽ lãng quên
Chỉ có nhà tù
anh mong gặp lại
Để tìm hạnh phúc trong con quần quại
để tìm cô đơn ở những miếng đời cam
Chỉ có nhà tù
anh biết băng khuâng
biết thơ anh đổi mới
biết tỏ bày hồn anh cùng bóng tối
và bóng tối nhà tù soi sáng nỗi niềm anh

*Những chuyện buồn rồi sẽ cũng lãng quên
Chỉ có nhà tù
theo anh viễn du phơi phới
Những hận thù rồi cũng sẽ lãng quên
Chỉ có nhà tù
giúp em chờ anh mòn mỏi
Và anh hiểu tình yêu tồn tại*

Duyên Anh

VỀ NỠI KHỔ THẬT MỚI

Báo tin cho em biết
Bạn anh vừa cuộc đất trúng mìn
Mìn nào đó, ôi trái mìn xảo quyệt
Ai cũng được quyền gài và quyền lớn tiếng thanh minh
Bạn anh quy xuống rất êm
Ôm chân máu vì không muốn chết
Sau những giây phút sừng sờ oan nghiệt
Bạn anh được công vội về
Chẳng thuốc mê và chẳng cả thuốc tê
Người ta đề bạn anh ra cửa sống
Lưỡi cửa cùn cửa gỗ cửa cây thật ón
Đã cửa xương cửa thịt con người
Bạn anh thét kinh âm hưởng vút lên trời
Bạn anh đẩy dựa đất nứt tung cục cửa
Anh ghi tay bạn anh
Mắt cài then kín cửa
Hồn đi xa khỏi thế giới làm than
Nỗi đau đóng đinh thập giá có đầu bằng
Bạn anh bị cửa chân bởi thứ cửa cửa gỗ
Nhân loại có nhiều nỗi khổ
Nhưng chưa có nỗi khổ nào giống nỗi khổ bạn anh
Chưa có nỗi khổ nào giống nỗi khổ Việt Nam
Nỗi khổ vàng son xứng đáng tôn vinh
Nỗi khổ làm cho anh em mình biết sống
Nỗi khổ làm cho loài người rung động
Anh mở mắt nhìn
Chân bạn anh rụng mắt rồi
Hôm nay bạn anh chống nạng mỉm cười
Báo tin cho em biết

Duyên Anh

TRA TẤN

*Người ta đưa cho anh một xấp giấy trắng
đã kiểm soát số trang
anh có thể gạch xóa nhiều hàng
nhưng cảm anh xé bỏ
tư tưởng anh bị soi kính hiển vi từng cái chấm nhỏ
Viết gì
Tự khai
Tự khai gì
Cuộc đời anh từ lên mười đến ngày anh vào rọ
Người ta đưa thêm cho anh một xấp giấy trắng
đã kiểm soát số trang
Viết gì
Tự khai
Tôi viết rồi
Viết nữa
Khai gì
Cuộc đời anh từ lên mười đến ngày anh vào rọ
Người ta lại đưa cho anh một xấp giấy trắng
đã kiểm soát số trang
Viết gì
Tự khai
Tôi đã viết hai lần
Viết thêm nữa
Khai gì
Cuộc đời anh từ lên mười đến ngày anh vào rọ
Anh phải viết ngày này qua tháng nọ
viết đến khi anh phờ phạc đại khờ
dĩ vãng hiện tại anh đảo lộn mập mờ
Viết đến khi anh đờn đau chết ngất
Đó là lúc người ta tìm ra sự thật
để kết án anh dù anh chẳng có tội chi
Này bạn
Bạn sẽ chép lại được mấy lần bức thư tình đã viết
Riêng tôi rất oanh liệt
Viết bốn trăm lần một bản tự khai*

Duyên Anh

NHƯ CON GỌNG VÓ

*Nỗi thống khổ dạy anh những điều khôn ngoan
Dạy anh giải tỏa niềm ẩn ức
Dạy anh gieo trồng hạnh phúc
Dạy anh nhìn rõ anh hơn
Nỗi thống khổ không dạy anh căm hờn
Không dạy anh phản phúc
Không dạy anh làm điều ô nhục
Không dạy anh tuyệt vọng chán chường
Nỗi thống khổ dạy anh bơi lội ngược dòng
Như con gọng vó
Đừng bao giờ than thở
Vì hệ lụy điếc câm
Nỗi thống khổ soi sáng anh mọi sai lầm
Dẫn anh vào trái tim nhân loại
Hãy là con đại bàng vươn cánh soải
Và thương loài chim sẽ léo nhéo bờ tường
Bởi sức nó chỉ để bay mái nhà này sang mái nhà khác
Nỗi thống khổ không dạy anh những điều gian ác
Chỉ dạy anh chịu đựng nhín nhường
Dạy anh khoan dung và cao thượng luôn luôn
Dạy anh tha thứ kẻ đã đẩy anh xuống địa ngục
Nỗi thống khổ để gì ai cũng một lần gặp
Nên giữa anh có khoảng cách với cuộc đời
Anh cô đơn
như con gọng vó
ngược dòng bơi*

Duyên Anh

MƠ ƯỚC

Cho tôi một thế giới
loài người hữu nghị bằng trái tim
của đôi trai gái si tình
Cho tôi một thế giới
không thép gai chủ nghĩa rào lấp biên thù
không giấy thông hành xét hỏi đến đi

Cho tôi một thế giới
đạn nổ thành áo cơm
bom nổ thành hạnh phúc khôn cùng
Cho tôi một thế giới
phản lực cơ chiến lược chờ tình thư
tiềm thủy đỉnh nguyên tử thám hiểm đáy mộng mơ
Cho tôi một thế giới
không còn ai thềm nghĩ cách giết nhau
không còn ai sống chết đón đau
Cho tôi một thế giới
không còn nhà lao trại tập trung
kể tù xà lim cachot song sắt xích còng
Cho tôi một thế giới
trò chơi con nít thay chiến tranh
thù hận xung phong giảng biểu ngữ hòa bình
Cho tôi một thế giới
loài người gặp nhau
nói chuyện tình yêu

Duyên Anh

DI CHÚC CỦA MỘT LÃNH TỰ

Ông ta đứng giữa trái đất
hò hét
Hãy diệt nhân loại theo lệnh ta
nhân danh chủ nghĩa tinh hoa
nhân danh ý thức hệ
nhân danh giáo điều huyền bí
nhân danh bá chủ hoàn cầu
Hãy hận thù
Hận thù là lý tưởng
Hãy hủy diệt hạnh phúc
Hãy thắt cổ ước mơ
Hãy xây dựng trại tập trung nhà tù
Ngày kia lãnh tụ mệt mỏi
Chủ nghĩa, giáo điều, ý thức hệ rã rượi
Chém giết đã não nề
Lãnh tụ ung thư óc hôn mê
Phút lâm chung nói những lời rất thực

*Hãy mơ ước vì ta chưa hề biết mơ ước
hãy thương yêu vì ta chưa hề biết thương yêu
Cứ mãi mê hận thù
cái vĩ đại bé tẻo teo
Nhân danh hạnh phúc
hãy xây dựng con người khắp nơi trên trái đất
Chủ nghĩa
căm hờn
đao binh
lãnh tụ muôn năm liệng vào thùng rác*

Duyên Anh

NHỮNG THỨ SẼ MANG VỀ

**Mang về một chiếc mũ
Đã dãi nắng dầm mưa
Trây vai câu chuyện cũ
Chảy máu sự nghiệp xưa
Mang về bộ quần áo
In dấu tù lem nhem
Z30D, TH6
TCT, CTXN *Mang về đôi giày tã
Để mòn vẹt đường dài
Băng rừng sâu núi cả
Đi hết kiếp lựu đầy
Mang về chiếc lược nhôm
Bao nhiêu ngày mài dũa
Bao nhiêu là thương nhớ
Lược sẽ làm vui gương
Mang về thêm cái trâm
Gọt từ rễ giáng hương
Để em cài lên tóc
Và để tóc em thơm**

Duyên Anh

GIÃ TỪ ĐỀ LAO

Giã từ em nhé đề lao
Giã từ lối hẹp dẫn vào xà lim
Giã từ em, giã từ em
Những ngày mòn vẹt những đêm vệt mòn
Giã từ tay xích chân còng
Giã từ hồi kếng úa lòng héo gan
Giã từ em, giã từ em
Tâm hồn song sắt trái tim cai tù
Giã từ củ sắn, bắp ngô
Chén cơm Đại mễ, bo bo sượng mỳ
Giã từ án phạt khổ sai
Gỡ bom, san núi, hạ cây, phá rừng
Giã từ cuộc xềng đắp đường
Giã từ gánh nước đầy thùng oằn vai
Giã từ sức máu mây gai
Giã từ thù hận rạc rài đón đau
Giã từ em nhé đề lao
Giã từ tha thiết với bao chân tình
Mai anh làm chuyến viễn hành
Nhờ em nên mới trưởng thành biết chưa
Giã từ em, thế đã vừa
Sáu năm cuộc rượu say sưa tỉnh rồi
Anh về với đất với trời
Với hoa với lá với đời khác xưa
Anh về với nắng với mưa
Với cây với cỏ đong đưa tuyết vờ
Anh về ấm áp tình người
Buồm căng gió lạ trùng khơi dạt dào
Giã từ em nhé. đề lao
Cám ơn cay đắng nghẹn ngào em cho

Duyên Anh

TUYÊN DƯƠNG

Con suối miền đông
tuyên dương tôi
lặn sâu mò đá rất chăm
mà không hề sưng phồng
Cổ thụ rừng già
tuyên dương tôi
chặt gốc dao cùn quanh năm
mà không hề mệt mỏi
Đất khô cằn cỗi
tuyên dương tôi
cuộc vượt chỉ tiêu
mà không hề biết đói
Ròi dưới hầm phân
tuyên dương tôi
vứt cục bằng tay hồ hởi
mà không hề bị ói
Còng xích biệt giam
tuyên
dương tôi
chân tay siết chặt ngày đêm
mà không hề nhức nhối
Nhà tù
tuyên dương tôi
Nhốt mãi nhốt hoài
mà không hề rã rượi
Hận thù
tuyên dương tôi
Trừng phạt cực hình
mà tâm hồn tôi không hề thay đổi
vẫn yêu thương vời vợi

Duyên Anh

ĐÔI MẮT THÙ HẬN

Nó nhìn họa mi
đậu trên cành
véo von hót
tưởng rằng kên kên rĩa xác
Nó nhìn chim én
bay về dựng mùa xuân
tưởng rằng phi cơ vận tải đạn bom
Nó nhìn dòng sông phù sa màu mỡ
tưởng rằng đại dương mệnh mông máu đỏ

Nó nhìn ruộng nương
xanh ngát hiền hòa
tưởng rằng mộ bia chi chít tha ma
Nó nhìn núi rừng thơ mộng
tưởng rằng xương khô chất đống
Nó nhìn con trẻ nô đùa
tưởng rằng tử thần nhai thịt tuổi thơ
Nó nhìn gia đình êm ấm
tưởng rằng nhà tù trại tập trung thê thảm
Nó nhìn cuộc đời
tưởng rằng hắt hiu tàn tạ
Nó nhìn con người
tưởng rằng chết queo mục rã
tưởng rằng nước mắt không rơi
tưởng rằng tê liệt nụ cười
Nó nhìn em sáng khoái
Nó nhìn anh hồ hởi
Nó nhìn nhân loại, nó nhìn xa
Chẳng thấy chúng ta
vẫn hôn nhau say đắm

Duyên Anh

Ở NƠI XA LẠ SẼ KỂ CHUYỆN TÙ VỚI NGƯỜI DI TẢN

*Rồi có một ngày anh gặp em
Ở nơi nào đó chẳng ai quen
Ở nơi tình nghĩa chưa lia cuống
Nắng rất ngoan và gió rất êm
Sẽ kể em nghe chuyện ngục tù
Những năm hay là những thiên thu
Hay là giấc ngủ ngon trên võng
Mà mỗi roi thù một điệu ru
Sẽ kể em nghe chuyện biệt giam
Đề lao Gia Định, sở Công An
Hãi hùng bị nhốt trong cô nêch
Ngày nắng thiêu và đêm lạnh oan
Ồi rét Lào Kay rét Sơn La
Mong manh áo phàm trại Nam Hà
Gió Lào Thanh Nghệ rang da thịt
Đau buốt hồn ai khám Chí Hòa
Sẽ kể em nghe miền Hàm Tân
Cà Tum, Suối Máu, Tổng Lê Chân
Vườn Đào, Sa Ác, Bù Gia Mập
Phú Khánh, Long Thành... cũi tập trung
Anh ngát ngư dài theo địa danh
Đế giày lưu vãng vệt lênh đênh*

Rừng sâu suối độc, đèo heo hút
Bước thoát bàn chông, đập bãi mìn
Rồi cũng chênh vênh đỉnh ngọn buồn
Vòng tay ôm gọn đất cô đơn
Vòng tay ôm gọn trời hiu quạnh
Khi muốn đi tìm sự lớn khôn
Sẽ kể em nghe sẽ kể nhiều
Đâu cần em hiểu được bao nhiêu
Chỉ cần đôi mắt thôi lơ lảo
Đã đủ quê nhà bớt hắt hiu.

Duyên Anh
1980

CHƯA THOÁT

Người nhốt ta trên ốc đảo sâu
Bủa vây tên nhọn tầm buồn đau
Ta ngồi mặc tưởng hồn chưa thoát
Bởi thấy lòng mình xót biển dâu

Duyên Anh
1978

Nguồn: <https://duyananhvumonglong.wordpress.com/2014/08/23/tho-tu/>

Kính mời đọc thêm những tác phẩm khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.net/DuyenAnh.html>

www.vietnamvanhien.org

